

Forfatter: Gierlew, Andreas Christian

Titel: BREV TIL: von Irgens-Bergh, Mathias Friis FRA: Gierlew, Andreas Christian (1825-11-11)

Citation: Gierlew, Andreas Christian: "BREV TIL: von Irgens-Bergh, Mathias Friis FRA: Gierlew, Andreas Christian (1825-11-11)", i *Breve fra Danske og Norske, især i Tiden nærmest efter Adskillelsen*, Gyldendalske Boghandel, s. 135. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001990951-000-shoot-L0019909510000076.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Breve fra Danske og Norske, især i Tiden nærmest efter Adskillelsen

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Kjøbenhavn den 11te November 1825.

— — Jeg haaber Baggesen har ladet sig see af Dem siden. At De ei opsøger ham, sinder jeg naturligt i Deres Forhold, især naar De ei er hans Ben; ellers vilde De vel holde den gamle, dygtig nedbøiede Digter noget tilgode. Skulde De see ham, da hils ham paa det hjerteligste fra mig; han har i det fjerne givet mig kjære Beviser paa sit kjærlige Minde og sendt mig endnu i Sommer sin Søn med de venskabeligste Hilsener. Har Baggesen syndet, ved s. 136 Gud han har ogsaa lidt meget; om hans Digterang ville vi ei strides; herom kan man meget tilgivelig bære af ulige Meninger. Taler De om Groschen, saa er Ida Bombells sikkerlig en Million, jeg tænkte paa Rdlr., thi dem eier den Gamle vel en Million af, men De veed, der ere fire Sødskende.

Frimann, den bærbtge Olding, seer jeg af og til; han lister sig stundom op til mig, og jeg seer til ham; jeg har bragt ham Deres Hilsen, som sornøiede ham, og som han bad mig takke Dem for.

Georgette er gift i Onsdags den 9de, ganske i Stilhed og er saare lykkelig, da hun elsker Falsen. De see endnu Ingen og sige sig paa Landet, dog har jeg havt den sande Fornøielse at spise med Fru Rosenkrantz hos dem idag og tilbringe Aftenen der.

Cold blev Exeellenee for ei at referere i Stats Raadet, da han oftere refererede sin egen og ei Collegiets Mening. Referatet paaligger nu Ørsted som Gen. Proeur. Pløyen har søgt sin Assked (efter Befaling eller avis sous main) og har den med $\frac{2}{3}$ af sin Gage. Et Brev, jeg tør ei sige bestemt, om til Wilson & Co. eller til Hoppe, hvori han fordrede i en høist upassende Tone og selv i fornærmelige Udtryk om Kongen og Møsting de ham lovede $\frac{1}{4}$ pCt. af Laanet, uagtet han herfra fik 10,000 Mk. derfor, efter at have sagt Intet at modtage as Contrahenterne, og som „Hoppe“ har foreviist, skal være Aarsagen hertil. Clauswitz, der var i Constantinopel næsten „blot til Lyst“, kommer ind i Departementet efter sin Tour med 1000 Dlr. „Den brave Eyben“ er død uventet i Ratzeburg as Podagra. Rør Dem itide, skjønt Pechlin sikkert vil det her, og har Præsntionen for sig, thi i Cancelliet er han sikkerlig ei à son aise. Grev Schimmelmant talte mig om Deres Ønske at accrediteres hos de mindre Saxiske Hoffer, som om Noget, han sandt passende. Reventlau, der havde den slemme Historie i Holsteen, som De vel kjender, gaaer s. 137 som Legat. Secr. til Berlin, og Stampe er kommen tilbage fra Frankfurt, hvor nu den hele gothisk-thdske Dietcs Byrder hvile paa den smukke unge Billes Skuldre!

Gamle Over-Kammerjunker Buchwald er død igaar; man har talt om, at Grev Charl. Moltke eller rettere hans nervesyge Frue ønskede denne Post — cela serait un veritable mouvement retrograde, au moins dans les parages de l'esprit. Arme Aubert er dømt til at miste sit Embede og til Fæstnings Arrest paa Kongens Naade, Andre sige to Aar — det er meget Haardt for en saa ulykkelig pruritus scribendi, quoique la sottise était plus grande que la méchanceté, malgré tout l'esprit de l'auteur, qu'on dit d'en avoir beaucoup, mais pas toujours du bon sens, qui souvent vaut mieux.

Jeg haaber, at De ei troer, at seg nogensinde har tænkt, at Frue Bw. bidrog til Nøglen. Nei! min Ven, da jeg saae Pisaneren komme, vidste jeg, hvad han kom for, og da formodede jeg, at man ei kunde forbigaa Dem. — — — — — Det er dog altfor misundeligt, at Hr. v. Koss ei gjerne seer Dem hans Collega, sandt nok, han har gaaet i Metternichs herlige Skole for den indbyrdes Underviisning og dandser efter denne store Mesters Pibe. — —

Deres Brev til Merbitz besørgede jeg strax. Corps diplomat., som denne gode gamle diplomatiske Veiviser eller Bedemand vil have sagt Dem, er nu her au très grand complet, Herrer og Damer, Ministre, Chargés d'affaires, Secrétaires, Attachés uden Ende. Jeg har Ingen af dem seet, uden tilfældigviis, da jeg aldrig har brugt at uleilige dem eller mig med Visiter, som min Stilling her langt fra at fordre, let kunde bringe dem til at troe, skede for at spise hos dem eller gjøre dem Cour. Dem, jeg kjender, har Tilfældet bragt mig sammen med, og de have bæret mig med det første Skridt, som stedse skal være min Regel i mine Forhold her. Den Spanske Chargé d'affaires Frue s. 138 taler Spansk — og Latin. Kherre Juell fra Paris har været her og er nu i Fyen, hvor han bliver Vinteren. Moltke fra London er paa sit Gods, dog har jeg nylig seet ham her, ligesom Krabbe, saa at vi næsten have flere Ministre paa Reise end paa Post.

— — Her bliver den theologiske Feide ved, som Zeloten Grundtvig har opvakt ved sin hyperorthodoxe Piece, der indeholder et giftigt Angreb paa den unge Pros. Clausens lærde Skrift om Catholicisme og Protestantisme. Endnu er det langt større og langt bedre Parti, til Ære sor vor Geistligheds Oplysning og Tænkemaade, for Clausen, men her er en Clique, lige fanatisk og sor det meste lige foragtelig, som hænger sammen og gjerne vilde udelukke Lærdom og Oplysning fra Religionen og gaae tilbage til det fordums Mørke og Kjettervæsen eller rigtigere Forkjetren as Alle, som ei tænke som de. Faa mene det vel ærligt. Det er blandt Tidernes underlige Tegn en Reaction, der hænger nøie sammen med det Politiske og virker gjensidig paa hinanden. Dog ville vi haabe, at selv denne Reaction ene vil tjene til at fremme den gode Sag, religiøs og borgerlig Frihed og Aand. — —

Deres hengivne Ven og Svoger
Bjerlew.